

credatur, vide cujus te culpa reum facias, si velle negotii
quod dicebam, vel ab ipsa morte (quae procul sit) interrum-
pi te sinas in viâ verissimae veritatis. Vale, et si me
amas, posteros quoque, quorum causam ago, et qui te
praesente non fruuntur, amare te, dum potes doce. Scribe
inter mille turbas atque auocamenta, in praetoriâ Prin-
cipis ad Vornam Insulam s. Cal. Sept: 1640.

Smithio.

Ampl. ac doct. Smithi. (290)
De Neomago tuâ, vel jam nostrâ, quid sentiam, soluto
nuper sermone prolocutus, carmine nunc autorem ipsum
aggredior, quando mihi in re seriâ ludendi et audaciam
humanitas tua dedit, et impetum Epigramma Lepidissi-
mum, quo et mei praeter meritum nuper meminisse
voluisti. Ignosce rudi metro, quippe inter non
armorum modò, sed Aula quoque et muneris mei
perpetuas turbas nato. Si quid venia in antecessum
das, reliquum cominus et propediem, si Deus volet, ex-
torquebo. Discedimus enim ex continente, atque ut
Civili tuis, per oppidi Batavorum cineres in Insulam
concedemus, saluâ Neomago tamen et incolis, nequid
sinistri augureris. Vale Vir Amplissime et amicus
Tuus.
Graue 22. Sept: 1640.

Quadrivennium est, et quod excurrat
cum ad mirabilem Puellam Schuomannam
Epigramma misi, quod huic adieci, eò quod
non absenti argumenti videretur, ac tum
temporis, nescib quam aequo vel iniquo plausu
a Literatis amici exceptum fuit. Unde et
memoria obhasit, lubrica aliacivis, et
nostrarum ineptiarum quantum par est
negligenti.

Smithio.

(291).
Suspicias et praevideo, Smithi amplissime, tantillum otij
nobis in oppido Batavorum ~~sedes~~ non iri datum, ut
vel ex itinere te salutem. Statuit enim Princeps,
cum diluculo hinc discessurus grandium Arnhemii
sumeres. liceat itaque hoc officii, scripto implere,
et si me amas, crede vim invito fieri, quoties
Neomagum

Neomagnum adveni, praestantissimum civem, et amicum
optimum conveniendi facultas eripitur. Vale raptim
Francae 11X Cal. Octob. C1515CXL.

In epigrammate quod heri a me acceperis
dubito an non pro Cunas Roma, parentes Imputatae
ut in adversariis est, scripserim cunas Roma, nutricem
quod prosodia non ferret. Si sic erravi, quod facile
condones, si videas, quam hic procul a secessu et otio
poetarum sim, quaeso ut emendes.

Bannio

(292).
Dum in itinere fui, Vir Amplissime, quod comite de petro
nesto, perubili, ac perjuvando nuper auspicabamur, ad ultimum
septentrionem nostrum, plerasque has mediae coeli
Zonae terridiores chartas accepi, tibi ut intelliges, tradendas.
Vixit quas coabrones irritaveris, et si quid repositurus es,
michi quoque in antecassum candidus imperti. memor
interim promissi Monochorduli ac ceterorum quae te
erudiendo mihi amice praestitutum pollicebare. Etenim
Theoriae tenus refractarium tironem nunquam me
habuisti, aut habiturus es, nec ipsos quidem opinor Gallos.
Ad regulas modo quas ab eo deductas satis pro imperio
praescribere videris, est quod non uno trihorio disser
temus ac decertemus. Vale vir doctissime atque
amicissime, et haec scripta, cum earum te satias ceperit
remitte. Scribe Huga Com. v. Id. Dec. C1515CXL
Tunis.

Joanni ab Holtzer
Praeposito Plessensi.

Nobilissime Domine

(293).
Injunxit mihi celsissimus Princeps meus, ut ad literas
quas Duijsburgo ad ipsum scripsisti, paucis reponerem
si vel Suecos vel Francos adire parat, per se quidem
licere, verum cur vel hoc vel illud suo mandato fiat,
nihil esse causae esse. Prainde utramcumque in partem
inclines tunc potestatis, et arbitrii rem esse. De simili
denno hic conscribendo falsissimi rumores sunt, quin
si ordines audiamus, pridem in exauctorandis copiis
simus quas veteri militiae ante quinquennium et
quod